

Bilag 2 b.**Udkast til Konvention angaaende Søfolks Sygeforsikring.**

Artikel 1.

1. Enhver Person, der er beskæftiget som Fører, Medlem af Besætningen eller i nogen anden Egenskab om Bord i Skibe — bortset fra Krigsskibe — der er registreret som hjemmehørende i et Omraade, for hvilket nærværende Konvention er i Kraft, og som anvendes uden for indre Vandveje eller til Havfiskeri, skal være underkastet tvungen Sygeforsikring.
2. Dog skal ethvert Medlem af den internationale Arbejdsorganisation i sine nationale Love og Bestemmelser kunne gøre saadanne Undtagelser, som maatte anses for nødvendige med Hensyn til:
 - a. Personer, der er beskæftiget om Bord i Skibe, tilhørende offentlige Myndigheder, naar disse Skibe ikke anvendes i Koffardifart;
 - b. Personer, hvis Hyre eller Indtægter overstiger et nærmere fastsat Beløb;
 - c. Personer, der ikke oppebærer kontant Hyre;
 - d. Personer, der ikke er bosiddende i det paagældende Medlems Omraade;
 - e. Personer under eller over nærmere foreskrevne Aldersgrænser;
 - f. Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie;
 - g. Lodser.

Artikel 2.

1. Enhver forsikret, der paa Grund af Sygdom bliver arbejdsudygtig og mister Retten til Hyre, er berettiget til Pengehjælp i mindst de første 26 Uger eller 180 Dage, i hvilke han er arbejdsudygtig, regnet fra og med den første Dag, for hvilken han er berettiget til Hjælp.
2. Retten til Pengehjælp kan gøres betinget af en forudgaaende Karenstid og en Ventetid paa nogle faa Dage, regnet fra det Tidspunkt, Arbejdsudygtigheden indtraadte.
3. Den Pengehjælp, der saaledes ydes den paagældende forsikrede, maa aldrig være mindre end den ved almindelige Bestemmelser om tvungen Sygeforsikring fastsatte, forsaavidt der findes saadanne Bestemmelser, men disse ikke gælder for Sømand.
4. Retten til Pengehjælp kan bortfalde:
 - a. saa længe den forsikrede befinder sig om Bord eller i Udlandet;
 - b. saa længe den forsikrede underholdes af Forsikringsinstitutioner eller af offentlige Midler. Dog skal Pengehjælpen i dette Tilfælde kun delvis kunne bortfalde, saafremt den forsikrede er Forsørger;
 - c. saa længe den forsikrede fra anden Side modtager en Erstatning for samme Sygdom, hvortil han efter Loven er berettiget, dog at Pengehjælpen i dette Tilfælde kun kan bortfalde helt eller delvist, forsaavidt den paagældende Erstatning er lig med eller mindre end det Beløb, der vilde være at betale ifølge Sygeforsikringsordningen.
5. Pengehjælpen kan nedsættes eller nægtes i Tilfælde af Sygdomme, der er paadraget ved den forsikredes egen forsætlige Handling.

Artikel 3.

1. Den forsikrede er berettiget til gratis Lægebehandling af en fuldt kvalificeret Læge samt den fornødne Medicin og andre til Helbredelsen nødvendige Midler fra det Tidspunkt, da Sygdommen opstod, og mindst indtil Udløbet af den for Ydelse af Sygehjælp foreskrevne Periode.
2. Dog kan det ved national Lovgivning fastsættes, at den forsikrede skal betale en Del af Udgifterne til Lægehjælp.
3. Retten til Lægehjælp kan bortfalde, saa længe den forsikrede befinder sig om Bord eller i Udlandet.
4. Hvor Omstændighederne maatte gøre det paakrævet, kan Forsikringsinstitutionen lade den syges Behandling foregaa paa Hospital, i hvilket Tilfælde der skal ydes ham fuldt Ophold samt den nødvendige Lægehjælp, Kur og Pleje.